

Helligdag. Jeg skulde mene, at det tyder paa et meget godt Forhold mellem Kirke og Menighed.

Nu blev det sagt, at jeg vilde gaa saa langt, at jeg vilde have Juleaften fredet, altsaa Dagen før 1ste Juledag. Nej, den ærede Ordfører maa have glemt, hvad jeg skriver i Betænkningen derom. Det Mindretal, der bestaar af mig og Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) skriver disse smukke og træffende Ord derom: „Kun een Aften indtager i den almindelige Bevidsthed en Stilling som „Helligaften“, nemlig Juleaften; men denne Aften skal nok vide at hævde sin Plads uden Lovbeskyttelse“. Og jeg tror for Resten, at ogsaa enhver anden Helligaften eller -dag, der af Befolkningen opfattes som saadan, nok skal kunne hævde sig uden Lovbeskyttelse. Men at komme ind paa saadan Mystik som, at Folk forstaa eller ikke forstaa, har for mig ingen reel Værdi. Jeg skal ikke forstyrre Folks Gudsdyrkelse, og andre have heller ikke Lov til at gøre det, lige som de heller ikke prøve derpaa, men skal der være Helligfred Lørdag før Pinse, medens der holdes Pinseballer om Mandagen, er hele den Helligdagshistorie maaske snarere til det onde end til det gode. Det vilde neppe være nogen Skade til, om det Pinselørdag gik saadant jævnt hen, som det gaar andre Dage, saa skete der maaske ikke saa megen Fortræd paa Pinseballerne om Mandagen.

Tidspunktet for Aftenens Begyndelse have vi nu faaet autentisk bestemt af den højtærede Justitsminister, men her er der kommet et Tvistemal mellem den ærede Ordfører og Justitsministeren, hvilket viser, at Loven kan springe i Luften, hvad Øjeblik det skal være. Den ærede Ordfører mener, og den store Befolkning, maa jeg antage, skal ikke kunne forstaa andet, end at Aftenen begynder Kl. 6, medens den ærede Justitsminister sætter Aftenens Begyndelse til Kl. 7. Hvorfor disse Tal ere nævnte, ved jeg ikke, men i Helligdagsloven kommer jo Aftenens Indtræden til at betyde noget, idet Julen ligger ved Midvinter, og Pinsen ligger i Nærheden af Midsommer. Det, som bestemmer Dagen for os, ligesom for de fleste af Verdens Beboere, baade Mennesker og Dyr og Planter, er Solen, dens Opgang og Nedgang. Saa længe Solen skinner for os saaledes, at vi sætte Haanden for Øjnene, naar vi skulle se ud, ville vi have meget vanskeligt ved at tro, at det er Aften eller Nat, og naar Solen først er gaaet ned, have vi paa vore nordlige Breddegrader et lang-

varigt Tasmørke, som vi kalde Aften. Naar det bliver helt mørkt, kalde vi det Nat. Hvis man nu vil, at Aften skal begynde Kl. 6 à 7 — jeg vil for at være paa den sikre Side holde mig til Justitsministeren, han er den stærkeste i dette Forhold, og Justitsministerens Aften begynder Kl. 7 —, tager jeg min Almanak og ser for December Maaned med de to Juledage, og da gaar Solen ned Kl. 3³⁵, altsaa omtrent Kl. 3½, og saa vil jeg spørge: Hvad er den af, Tiden fra Kl. 3½ til Kl. 7? Er det Dag? Det er jo ikke Aften, men Dag er det heller ikke, og Nat er det slet ikke. Saa vist som min ærede Formand (Anton Jensen) begynder at citere Ordene til Noah om, at Dag og Nat skulle ikke aflade osv., og saa vist som Aften følger efter Dag og ikke gaar foran, ved jeg ikke, hvad den Tid mellem Kl. 3½ og 7 er for noget. Det maa vel være et Interregnum, hvor Mørkets og Lysets Aander slaas indbyrdes. Jeg vilde være paa den sikre Side, naar jeg sagde, at Aftenen indtraadte, naar Solen gaar ned. Det kan have Interesse ved disse berømte Pinsefester, thi ved Pinsetid i Aar gaar Solen ned Kl. 8⁴⁸, altsaa omtrent Kl. halv ni, og der er vel ingen, der vil tro, at naar Solen gaar ned Kl. 8½, begynder Aftenen allerede Kl. 7. Det er nok Fyraften, og man holder op med sit Arbejde, men man gaar midt i Dagens Lys og kalder det ikke for Aften og heller ikke for Nat. Aftenen begynder, naar Solen gaar ned, og Dagen begynder, naar Solen staar op, ellers kunde den store Befolkning ikke forstaa den Tale, som Digtere, Skribenter, Rigsdagsmænd og selv Medlemmer af den store Befolkning føre om, hvad de skulle bestille i de lange Aftener. Begynder Aftenen Kl. 6, som den ærede Ordfører sagde, eller Kl. 7, som Justitsministeren vilde have, kan jeg med matematisk Nøjagtighed bevise, at vore Aftener ere lige lange baade Sommer og Vinter. Men fører jeg dette Bevis, gør jeg mig skyldig i noget saa forskrækkeligt, at Vælgerne i 3die Kreds ikke ville vide af mig. Siger jeg, at vi have lige lange Aftener Sommer og Vinter, viser det, at jeg ikke forstaa det, som jeg bør forstaa som Rigsdagsmand. Ud fra disse Komplikationer med Helliglørdagsaftenerne siger jeg, at hvis ingen her i Salen har et virkeligt Argument for, at man skal gøre Lørdag Aftenerne hellige, bør vi tage Spørgsmaalet jævnt menneskeligt og nøjes med Folkekirkens Helligdage og lade Lørdag Aftenerne passe sig selv.